

նոթ են Քազմավէպի ընթերցողներուն Ալֆարիս գիտական գերեզման Աբբայ Հօր հանգստեան առթիւ խօսած դամբանականը, և այլ ուղերձներ ու նուազներ զորս շարադրած է հայ որբերու և մանկութեան վրայ ։ Հոս ատիթն օգուտելով կը հրատարակենք իր մէջ նուազի ալ 1927ի Վերափոխման տօնին շարադրած մինչ հիւրասիրուած էր Մխիթարեան Հայրերէն Ա. Զննոնի Ամարանցին մէջ։ Կարծես Ազանութի «Հայկական Զատկին» ներշնչութիւնի ունի։

Ահա Կաթողիկէ Եկեղեցւոյ վեհափառ իշխանի մը այս գերազանցորդն քրիստոնէական զգացումները, և առողջ րժեռուումը հայ ցեղի ճշմարիտ վառքին կարծես հայ արեան հոսանք մը այս Վիդրացիք Վէճին մէջ թափանցիք է, որ ներքնաւում զլայ այսպան հայտնատանքի և գործադիրի Առակայն Շշմարիտ անկեղծ այլասիրութեան համար հարկ չկայ արեան ներշնչութերուն, նշմարիտ քրիստոնէութիւնն ըլլըսուած ու ապրուած ինչպէս առաջին գարերու վասաւոր Ա. Հայրերը ապրեցան՝ միակ ներշնչողն է այսպան սիրոյն։ Դա է մրայն ողջամիտ հայրենասիրութեան և այլասիրութեան ակր, ուր երկուքն ալ կը խստնուին ու կը նոյնանան առանց բնաշնչման։

Կոլին Ուու

ԵՐԿՐԱԽՈՅՑ ԳԻՏՈՒՆ ԿՈԼԻՆ ՈՈՍ

ԵՒ ՀԱՅԵՐԸ

— Հայոց —

Կ. Պոլսոյ «Ժամանակի» 29 գետրուար 1925ի թիւին մէջ արդէն ծանօթացուցած էր հայ հասարակութեան գերմանացի խիստ ծանօթ գիտնական երկրախոյզ Դր. Կոլին Ուուը, որ Հայաստանի խորհրդայնացման տարին այցելած էր մեր հայրենին ալ. ու իր տպաւորութիւնները զրած «Der Weg nach Osten» գրքին մէջ։

Կոլին Ուու, որ կը սերի ծանօթ սկզբութիւններուն մաս ընտանիքին, հակառակ իր երիտասարդ տարիքին այսօր Գերմանիոյ մէջ հանրածանօթ դէմք մըն է։ Մեզի, Հայերուս համար ուրախալին այն

անկեղծ բարեկամներու է հանդիպած։ Իրեն համար անկարելի է հազար մանաւանդ մոռնալ լինեն Մասոիր վեհափառութիւնը, որ Հայաստանի նորածագ արեւին խիզախ պաշտպանն է....

Կոլին Ուու, որու անձնական բարեկամութիւնը ապահովէլու բախտը ունեցած եմ, առաջարկիս ու վափագիս վրայ արամադրութեանս դրա իր նոր լուսանկարներէն մին, որպէս զի բազմավիպ սիջողով զինքը աւելի մօտին ծանօթացուցած ըլլամ մեր ազնիւ ու երախտապարտ ազգին։

Տայ Աստուածած, որ ոչ թէ միայն Գերմանիոյ, այլ նաև բովանդակ Եւրոպայի ու Ամերիկայի մէջ չպակսին կորին լլասիր, որոնք հայ ազգի հանդէս անկեղծ սիրով մը տոգորուած ըլլան։

Լայտեգ

ՑԱՅՐ-ԳՐԱՄԱՐ

